

Rock vocals 1

Författare: Tim Bogart.

Innehåll: Instruktionsvideo för sångare

Längd: 33 min.

Pris: 100 kr

Förlag: Warner Chappell 1995.

Tim Bogart spelar bas och sjunger en stinkande -80 tals låt som jag tror heter "Diane", i inledningen av den här videon.

Han återkommer med den här låten flera gånger under videons gång och lyckas personifiera det mesta inom -80 tals klichén.

Hur som helst, så börjar Tim med att förklara hur vi borde andas, som i många andra instruktionsvideor och än en gång lyckas förebildandet likna ett skolexempel på hur man inte borde göra. Tim andas in med hela bröstkorgen, nyckelbenen och dessutom så ljudligt att den lilla stämbandsslemhinnan troligen skriker efter försvarets läppsalva för att inte spricka som fnöske av motvinden.

Sedan påstår Tim, att vi har fyra röster? Efter ett tag förstår jag att han menar klangrum och register. Han nämner nasalt, bröst, munhåle och falsett klang. För att klargöra lite så ligger det till ungefär så här: Nasalt blir det om man sänker mjuka gommen och låter stora delar av resonansen ske via näshålan, bröstöst är en sångpedagogisk term för talröst registret. Munhåleklang blir det om stora delar av resonansen sker i munhålan, falsett är inte beroende av klangrum, utan en benämning på ett register där svängningmönstret ser annorlunda ut än i talröst (bröstöst/fullröst).

Nu när vi har klarlagt detta kan vi låta Tim Bogart ta oss vidare i rocksångens värld.

Det gör han genom att låta oss sjunga jättetråkiga skalor och glissandon på bl.a. "Ä". Det pratas ingenting om rockens signum, historik, soundideal, uppförandep Praxis och dylikt.

Jag får en bild av Tim som en övervintrad -80 tals hårdrockare som får luta sig tillbaka på ett lärarjobb på gamla dar, tyvärr utan den så nödvändiga anatomiska förståelsen.

Inspelningslokal och ljussättning är mediokert varken bu eller bä, så att säga.

När vi får göra glissando övningar så påstår Tim att struphuvudet "studsar" när vi får en s.k. "tupp", d.v.s. en ofrivillig registerövergång, om vi sjunger glissandot för fort.

Med lite utbildning hade Tim förstått att det handlar om någon "studs" i struphuvudet, utan mer består av fel koordinerade andnings- och tryck förhållanden, som får stämbanden att "gå upp på kanten".

Sedan går vi vidare in i resonansavsnittet och där beskrivs resonansrummen., bröstbenen och bihålor. Vad händer med munhåla och näshåla? Det är också resonansrum.

Det finns fler "sånnahär" fel benämningar, men jag tycker att det räcker nu. Delvis för att videon inte är så dålig som det låter, bryr man sig inte så mycket om den sakliga informationen så kan man nog få ut något ur filmen.

Tim har tagit hjälp av en kille och en tjej och han har en sympatisk attityd gentemot sina studenter. Han lyckas också ändra en del av de misstag studenterna gör och vi märker genast skillnaden, mycket pedagogiskt.

Vi får se och höra Tim sjunga med de olika "sound" som presenterades tidigare, i den låt som inledde och som även avgränsar avsnitten. Den uppvisningen är i sig själv pedagogisk även om jag inte håller med om hans teorier om att man sjunger mer munhåleklang på verser, bröstklang på refränger o.s.v.

Bra pris

Det är pedagogiskt att visa de olika klangerna i sitt sammanhang.

- Det verkar inte som Tim har koll på röstanatomi och det är en förutsättning för röstmässiga påståenden.
Tråkiga övningar
Har använt -80 tals rocken som likhetstecken för alla rockstilar och deras klangideal.
Tyvärr får vi Ingen rockhistorik.

Publicerad i Musiker Magasinet Maj 1997
© VoiceCentre